

[Kolbjørn.]

gælder den højtærede kirkeminister, den højtærede undervisningsminister, den højtærede forsvarsminister og den højtærede finansminister. Der er andre ministerier, som har fundet besparelser. F. eks. har den højtærede handelsminister fundet ud af, at man kan spare 80 kr. på det faste understøttelsesbeløb. Om besparelsen er reel, kan betvivles, da det samtidig oplyses, at beløbet yderst sjældent bruges. Endvidere har den højtærede handelsminister fundet ud af, at man kan spare 50 kr. på „vedligeholdelse“ i en afdeling indenfor direktoratet for patent- og varemærkevæsenet. Den højtærede minister for offentlige arbejder har en virkelig betydelig besparelse, nemlig på 42 500 kr. under post- og telegrafvæsenet, dog med den tilføjelse:

„under forudsætning af, at der ikke indtræffer ugunstige vejforhold, store kabelfejl o. lign.“

Sikkert en overordentlig klog og forsigtig formulering. Den minder mig om den højtærede undervisningsminister, der i fjor foreslog en ganske betydelig besparelse i forhold til det samlede beløb, f. eks. 1 mill. kr. til skoler i tyndt befolkede egne, da der alligevel ikke ville blive givet materialebevillinger hertil, og ministeren foreslog andre bevillinger strøget under forudsætning af, at han fik større summer til de pågældende formål af tipsmidlerne.

Der er jo sket adskillige ting, medens denne sag har været til behandling. Der er f. eks. sket det, at visse takster ved Esbjerg havn, der som en finansiell foranstaltning var blevet forhøjet, senere igen blev nedsat. Der skete det, at vi i fjor fik mergelbevillinger ret betydeligt nedsat, men ganske vist under den forudsætning, at tilskuddet til landbrugets konsulenter blev forhøjet med et større beløb. Vi har også på andre små poster oplevet, at nogle af de gennemførte besparelser har måttet stryges.

Jeg har ikke til hensigt at harcellere herover; jeg går ud fra, at alle føler deres ansvar overfor statens finanser, og alle har utvivlsomt en stærk følelse af, at borgerne ikke har noget ønske om uden nødvendighed at måtte udrede øgede skatter. Når jeg alligevel gør disse bemærkninger, er det, fordi de tjener til at belyse en agitation, der vel nok har spillet en vis rolle ved det sidste folketingsvalg, en agitation, som jeg iøvrigt troede måtte indstilles efter de erfaringer, der er gjort. Jeg ser imidlertid, at „Nationaltidende“, ledende organ for det ene regeringsparti, i går tager denne agitation op på ny i en ledende artikel med titlen: „God-

gørehed for andres penge“. Det er artiklens tankegang, at der er medlemmer i det høje ting, først og fremmest socialdemokrater, der omgås letsindigt med de offentlige midler. Må jeg derfor ganske kort ridse denne sags forhistorie op.

Hvis jeg ikke tager meget fejl, startedes kravet om de store besparelser af den nuværende højtærede udenrigsminister i en tale i Humlebæk den 5. marts 1950, hvori han konkretiserede det og forlangte en generel besparelse af 5 pct. på alle poster på statens budget.

Denne tanke blev her i tinget ført frem af den nuværende højtærede indenrigs- og boligminister under debatten om udskrivningsloven den 16. marts 1950. Som konservativ ordfører argumenterede den højtærede minister for denne tanke om 5 pct.s almindelig nedsettelse og udtalte sin forbavelse over, at en engelsk finansminister havde kunnet forordne en sådan fremgangsmåde, medens det ikke var muligt her. Nu er der dog ganske betydelige forskelle mellem finanslovenes opbygning og bevillingsteknikken i England og Danmark. Ved den lejlighed vendte den højtærede indenrigs- og boligminister sig mod mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), og harcellerede over, at det ærede medlem ikke havde kunnet finde mulighed for betydelige besparelser.

„Det vil altså sige,“

sagde indenrigsministeren — jeg beder om tilladelse til et par korte citater —:

„at socialdemokratiet for alvor mener, at den danske stats driftsudgifter er 2,2 milliarder, og derunder kommer man ikke.“

Så vældede følelserne frem, og ministeren fortsatte:

„Stakkels Danmark, hvis skatteevnen falder!“

Man kan jo sammenligne disse 2,2 milliarder med slutsummen på den oversigt, som nu er blevet et resultat af vor behandling og praktisk talt enstemmige tiltræden af de forskellige ministeriers budgetter. Jeg vil slet ikke gå så vidt som den højtærede finansminister, der jo efterhånden i sine oversigter også indregner den mellemkommunale beskatning og bevægelserne på § 26 — en fremgangsmåde, der er meget der taler for —, så kommer vi op på helt andre summer.

Dengang erklærede det konservative folkepartis ordfører, at det var ikke medlemmer af dette ting, heller ikke finansudvalget, der kunne finde frem til besparelser af større omfang. Det måtte være dem, der sad med